

frembringer et Sindelag og en Tænkemaade, som er et menneskeligt Væsen mere værdig.

(Fortsættes).

Fra den anden franske Kvindekongres.

Mine Damer og Herrer!

Jeg er bleven anmodet om at oplæse en Afhandling for Dem, som Hr. *Marcus Rubin*, Chef for det statistiske Kontor i Kjøbenhavn, har sendt til Kongressen.

Denne Beretning indeholder, naar den bliver læst helt igjennem, en stor Mængde Talstørrelser og Gjennemsnitstal, der ville være til stor Nytte for dem, der ville beskæftige sig med Spørgsmaalet om Kvindens Ret til at udføre alle de Arbejder, hun er i Stand til, for at kunne erhverve, hvad hun behøver til Livsophold, et Spørgsmaal, der for Tiden staar paa Dagsordenen i alle Lande.

Da Hr. Rubins Afhandling er meget lang, og Oplæsningen af alle Tabellerne muligvis kunde forekomme Dem noget tør og optage for megen Tid, beder jeg Dem om Tilladelse til kun at give Dem en simpel Oversigt over den.

Hr. Rubin meddeler os først, at der i Danmark lige som i alle andre Lande er gjort store og alvorlige Anstrængelser for at forbedre Kvindens Stilling.

Man har i Danmark i det mindste behandlet dette Spørgsmaal med den Alvor, som det fordrer og uden nogen Ophidselse.

Man er bleven enig om, at uagtet det ikke er ønskeligt at drage en Kvinde bort fra hendes Familie, hendes Hjem og hendes huslige Beskæftigelser, kan man dog ikke formene dem, der ønske at fortjene noget, at anvende deres Kundskaber og deres Kræfter enten paa Industriens Omraade eller ved Handelen eller i Kunstens og Videnskabens Tjeneste. Nogle Kvinder ønske kun at arbejde for at komme i Virksomhed, andre fordi det er nødvendigt, at de bidrage deres til Familiens Underhold.

Vi maa heller ikke stanse, siger Hr. Rubin, fordi det første Skridt for at give Kvinden Adgang til enkelte Leveveje har mødt beklagelige Hindringer i Danmark saa vel som i Frankrig.

Dette er en økonomisk Kjendsgjerning, som vil faa sin